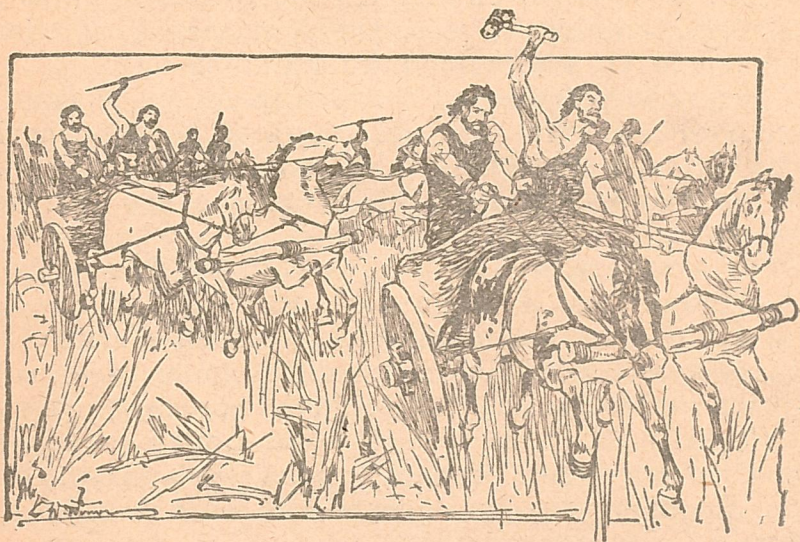

ито могло да се предполага, че сж дошли коварнитѣ конници. Пѣтували тѣ много дни и най-после намѣрили своитѣ неприятели.

Започнала се кървава битка. Добритѣ хора се биели отъ своитѣ коли, въ които били запазени отъ неприятелскитѣ копия и стрели. Наистина неприятелитѣ имъ имали щитове, ала съ тѣхъ тѣ пазѣли само грѣдитѣ си; краката и коремитѣ имъ били открити. Итѣ били победени, и повечето отъ тѣхъ били избити.

Тогава добритѣ хора се върнали въ своитѣ селища, направили около тѣхъ добри укрепления и поставили постоянна стража, та да не бждатъ изненадани нѣкоя нощъ отъ неприятели.

Така тѣ се прочули изъ цѣлата околностъ като най-многочислени и най-силни. Разбира се, първитѣ изобретатели на лодката и колата били измрѣли, ала тѣхнитѣ изобретения и споменѣтъ за тѣхъ билъ запазенъ за винаги у добритѣ и миролюбиви хора, които се научили да бждатъ предпазливи и знаели вече, че на земята освенъ диви животни има и лоши хора, отъ които винаги трѣбва да се пазятъ.

Съ тази книжка изпращаме цвѣтната картинка „Кучето ни е болно!“

Тази двойна книжка закѣснѣ, защото последнитѣ събития предизвикаха спиране на работата въ печатницата.